

Hvad der i det foranstaaende er sagt om Anvendelsen af Vælstteorien lige over for Rødspætterne vil i alt væsentligt gælde ogsaa lige over for de andre madnyttige Fiske i vore Farvande. Ligesom Dr. Petersen i sin ofte omtalte Beretning IV. omtaler, at Rødspætterne ere „gennemsnitlig større i Kattegats nordlige og østlige Dele end i Væsterne og disse igen større end i den egentlig østlige Østersø“, saaledes er det en forlængst bekendt Sag, at alle Saltvandsfiske aftage i Størrelse, jo længere man kommer ind imod eller i Østersøen, eller med andre Ord, jo mere brakt Vandet bliver (se Fjeddersen i geografisk Tidsskrift for 1882, Pag. 143 ff. og 147 ff.). Denne Forskel er endog i høj Grad paafaldende. Hvori Aarsagen til samme med Rette er at søge, vil det være Videnskabens Opgave saa vidt muligt nærmere at efterspore, medens dette maa ligge udenfor, hvad det kan ventes, at et Rigsdagsudvalgs Beræntning skulde komme nærmere ind paa. Det samme gælder om Aarsagen til de saakaldte Fiskeperioder, der bl. a. ere omtalte af P. Villumsen i Danst Fiskeriforenings Medlemsblad for 1892, Pag. 249 og 266, d. e. snart den ene, snart den anden Fiskearts Forvinden fra vore Farvande eller dog følelige Aftagen, undertiden i en længere Aarrække, for da ofte pludselig at vende tilbage, ikke sjældent i store, ja endog overvældende Mængder, en Rigelighed, som da atter i et kortere eller længere Tidsrum endog stundom omfattende en lang Række af Aar, kan vedblive at være til Stede. Det sidste gælder f. Eks. om den nuværende Sildeperiode, der begynde omtrent i Midten af Halvfjerdsjerne, og om den nuværende Naleperiode, der er begyndt langt tidligere. Det vil være tilstrækkeligt her kun at paapege disse Rendsgerninger.

Derimod er der et andet Emne, som der nu her skal gaas over til at omtale; det er Spørgsmaalet om Nyttens og Betydningen af de fredede eller saakaldte laasede Vand.

Som bekendt hedder det om Fiskeri paa Havet og ud for de aabne Kyster i Fiskeri-

lovens § 8, at i herunder hørende Vand er Fiskeri med Vaad forbudt i Maanederne Marts, April og Maj i den Fjerdedel af disse Vand, „hvor Fiskeynglen særlig udflykkes“, og at Indenrigsministeren bestemmer Grænserne for de saaledes fredede Vand. Dette sidste er sket ved Befendtgørelse af 29de Januar 1890.

Ser man hen til, hvorledes disse fredede Vand ere valgte, viser det sig, at de saa vidt muligt bestaa af det inderste af Fjordene af forskellige Nor, hvor disse findes, og overhovedet af Lune og smule af det omliggende Land bedst beskyttede Vandarealer. Det er saadanne, som man tænkte sig maatte være de Vand, hvor Fiskeynglen særlig udflykkes. En Undersøgelse af, om dette ogsaa virkelig er Tilfældet, vides dog ikke at være gaaet forud for Fastkættelsen af disse fredede Arealer. Videre ad den Vej er man gaaet i Vedtægterne, hvis Antal, efter hvad der er meddelt Udvalget, nu er vokset til 29. Ved disse er et omtrent tilsvarende Antal Vandarealer, udgørende ca. en Fjerdedel af det af hver Vedtægt omfattede Størritorium, blevet fredet i Reglen hele Aaret rundt i Genhold til Fiskerilovens § 41 mod Brugen af Vaad, Nalekam og Strygglid, ligeledes i Egenkab af Vandarealer, i hvilke Fiskeynglen antagelig fortrinsvis udflykkes. En Undersøgelse af, om dette virkelig finder Sted i disse saakaldte „laasede Vand“, vides imidlertid heller ikke at være gaaet forud for deres Fastkættelse.

Vi ere nu i Besiddelse af Oplysninger om, hvorvidt det forholder sig saaledes, at slike Indvande ere Steder, hvor Fiskeynglen særlig udflykkes. Disse Oplysninger skyldes videnskabelige Undersøgelser saavel af Forstanderen for biologisk Station som af andre, navnlig i Udlandet.

De i økonomisk Henseende vigtige Saltvandsfiske, som der her kan være Tale om, omfatte ikke mange Arter. De indskrænke sig hovedsagelig til Silde, de forskellige Sorter af Torskslægten og de hos os forekommende Slags Fladfiske. Derimod kan der